

biblioteca școlarăului

MATEIU ION CARAGIALE

CRAII DE CURTEA-VECHE

Litona

biblioteca școlarului

Mateiu Ion
CARAGIALE

CRAII DE
CURTEA-VECHE

INTERNĂȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

- 1885 martie 25 (stil vechi 12) *Se naște la București Mateiu, fiul cel mai mare al scriitorului Ion Luca Caragiale. Fiu natural; mama: Maria Constantinescu, rentieră, 21 ani; I. L. Caragiale, 33 ani, rentier.*
- cca. 1892—cca. 1902 *Studiază la colegiul Sf. Gheorghe, al cărui director între 1889—1903 este Anghel Demetrescu, „excelentul meu director și maestru de istorie“, cum spune Mateiu Caragiale. Din timpul acesta datează temeinica sa inițiere istorică și heraldică. Tot acum va fi cunoscut, probabil, îndeaproape, cercul amicilor lui Anghel Demetrescu: Delavrancea, arhitectul Mincu, St. C. Hepites, dr. C. Istrati, N. Petrașcu.*
- 1904 noiembrie—1905 mai, Berlin. *Dacă nu urmează, potrivit dorinței tatălui său, dreptul, în schimb, paralel, cu lecturi fructuoase, pătrunde farmecele marelui oraș, pe care le va evoca în povestirea sa Remember.*
- 1906 București. *Studii de drept, pe care nu le termină, și examene la Universitatea din București, despre care Delavrancea îi relatează lui I. L. Caragiale, la Berlin.*
- 1907 vara *După o referință din Remember: „Fusesem greu bolnav în București și mă întorsesem la Berlin, acasă“.*
- 1910 *Prim concept al romanului Craii de Curtea-Veche (vezi notița completă la anul 1929).*
- 1911 *Prim concept al povestirii Remember (vezi notița completă la anul 1924).*
- 1912 aprilie *Apar în Viața românească (nr.4) primele 13 poezii ale lui Mateiu Caragiale: Clio, Lauda cuceritorului, Prohodul războinicului, Noapte roșie, Călugărița, Boierul, Aspra, Înteptul, Cronicarul, Domnița, La Argeș, Trântorul și Curțile vechi.*
- 29 aprilie: „... aflându-mă cu tatăl meu la Dragosloveni (la Vlahuță), am mers să vedem, aproape de Plăinești, amplasamentul unde avea să se înalțe monumentul marelui Suvorov, care a zdrobit acolo, la 11.X.1789, armata turcească. Soclul era instalat, lucra și un bătrân, ce semăna cu Tolstoi. Statuia ecvestră a sosit anul următor, din

Rusia, unde s-a reîntors după trei ani. La inaugurarea acestui monument (6.XI.13) am fost propus pentru decorare de către șambelanul și consilierul de stat Boris Arseniev, însărcinatul cu afaceri la București și, mai târziu, vice-guvernatorul al Basarabiei“. (Mateiu Caragiale, Opere, ediție îngrijită de Perpessicius, Fundația pentru literatură și artă, 1936, p.320, text francez).

3/16 iunie, Leipzig. Scrisoare prin care poetul Panait Cerna felicită pe Ion Luca Caragiale pentru poeziile fiului său, apărute în *Viața românească*. La 5/18 aceeași lună, I. L. Caragiale răspunde poetului Cerna (textul scrisorii necunoscut).

9/22 iunie, Berlin. Moartea lui I. L. Caragiale. Mateiu asistă la înmormântare.

25/7 octombrie – 1914 4/17 ianuarie. Șef de cabinet la Ministerul Lucrărilor Publice (ministru: Al. Bădărău).

1913 martie Apar în *Viața românească* (an. VIII, 3, martie) poeziile: Grădinile amăgirii, Întoarcerea învinsului și Mărturisire.

1916 7 mai Apare în *Flacăra* (an, V, nr. 30, 7 mai) poezia Dregătorul.

1919—1921 Șeful biroului Presei din Ministerul de Interne.

1923 Se căsătorește cu Marica Sion, care îi aduce o mică proprietate la Fundulea (Ilfov); domiciliază acum în București, str. Logofătul Stroici (fostă Surorilor) nr.9, iar mai târziu în str. Robert de Fleurs 9 A.

1924 Apare Remember, Editura „Cultura națională“, 1924. Etapele acestei lucrări, la care folosim și însemnările autorului, sunt următoarele: „Conceput în timpul promenadelor nocturne la Șosea, în 1911; remaniat progresiv; definitiv în 1921, când a apărut în revistă“ (text francez). În *Viața românească* a apărut în august 1921, fiind subdatată: 1914.

1925 Antologia poezilor de azi de I. Pillat și Perpessicius, vol. I, 1925 cu un portret de Marcel Iancu, înregistrează, pentru prima dată, comunicat de autor; titlul volumului de versuri, apărut peste 11 ani: Pajere. În antologie se tipăresc poeziile: Boierul, Trântorul și Curțile vechi.

1926 martie—1928 Se tipărește în revista *Gândirea*, romanul Craii de Curtea-Veche. (Etapele detaliate ale acestei lucrări, sub anul 1929.)

1927 28 noiembrie Pentru a treia oară (primele două redacții s-au pierdut), începe redactarea unor „pagini de jurnal“, diferite de cele dinainte „prin totală absență a vreunei preocupări literare“. Aceste note, întemeiate pe fapte și reacțiuni, le scrie „numai pentru sine“. (Extrase în Opere, ed. Perpessicius, 1936, pp.312–323.)

1928 ianuarie Hotărât să intre în diplomatie, întreprinde un drum la San Remo, pentru a întâlni pe N. Titulescu, atunci ministru de externe. Oprire la Triest, apoi prin Lombardia inundată, pe riviera italiană,

notând de-a lungul drumului ceea ce ochiul său distinge artistic în arhitectură, urbanistică, peisaj floral. Vizitează cimitirul din San Remo, unde e înmormântată, din 1907, Eliza Sion, mama soției sale.

Primit în audiență, la hotelul Miramare, de N. Titulescu. La întoarcere, oprire în Milano. Plimbare cu tramvaiul pe o „memorabilă” ploaie torențială; traversează galeria Victor Emanuel, plină de lume; în fața teatrului Scala, se afișa „Aurul Rinului”, pe care-l auzise cu douăzeci și cinci de ani în urmă.

Vineri, 27 ianuarie la Trieste; duminică, 29 ianuarie în București.

22 iunie Înălță la conacul din Sion (Fundulea) steagul casei sale („coupé vert sur jaune”).

1929 Apare în librării, editat de „Cartea românească”, romanul Craii de Curtea-Veche.

Etapetele acestei lucrări, după notele consemnate de autor, sunt următoarele:

Conceput („nebulusement”) în 1910.

Partea I (Întâmpinarea crailor), scrisă complet dintr-un condei, în 1916, 1918, 1919; remaniată apoi în detalii;

Partea a II-a (Cele trei hagialăcure), anume pasajii, precum intrarea lui Pașadia și Pirgu în restaurant, în 1918; voiajul lui Pantazi pe glob în 1920, voiajul în trecut, al lui Pașadia, în 1921 („scris pe masa din restaurant, la tripou, în sala de ședințe a judecătorului de pace, culoare verde...”);

Partea a III-a (Spovedanii), în 1922 „în timpul celei mai teribile crize” din viața sa; pe vară (iulie), lucrează la spovedania lui Pantazi; la 24 decembrie 1924 termină spovedania lui Pantazi; pe a lui Pașadia, la 4 august 1926;

Partea a IV-a (Asfințitul crailor), în 1927; ambele părți (partea a doua lucrată cu anticipație) terminate până la 1 noiembrie 1927; remaniat, apoi copiat.

În revista Gândirea, romanul se tipărește între martie 1926 (Gândirea, an. VI, nr.2) și octombrie 1928 (Gândirea, an.VIII, nr. 10).

Ultimele trei părți din roman l-au costat nouă ani de lucru intens.

2 ianuarie Scrie, după însemnările autorului, primele linii din Școala țătelor, titlu schimbat apoi în Soborul țătelor din care a rămas doar o filă în trei variante, dintre care, primele două precedate de un epigraf din Le latin mystique de Rémy de Gourmont, carte pe care Mateiu Caragiale o dona, în februarie 1929, lui Francisc Lebrun.

1930 Publică în Gândirea (an. X, nr.12, 1930) un prim fragment din romanul Sub pecetea tainei, rămas neterminat. În Gândirea se tipărește între decembrie 1930—aprilie 1933. Conceput în 1930;

titlul fixat în primăvara aceluiași an; începe să-l scrie la 18 mai 1930. Din însemnările autorului se vede a fi lucrat până la sfârșitul anului 1934 — dar fără spor.

Își alege emblema cave, age, tace (ferește-te, lucrează, taci), pe care o introduce și-n stema armelor sale.

1934 29 aprilie, București Străbate „o teribilă criză morală. Starea mea de spirit e probabil aceea a oamenilor care-și simt sfârșitul apropiindu-se și nu mai trag nici o nădejde“.

1935 9 mai, Sion (Fundulea) Treieratul și predarea porumbului sunt întârziate din cauza ploilor. Astfel de notații de gospodărie agricolă, minuțioase, se pot formula, așa cum agendele și corespondența atestă, pentru toți anii, cca.1928—1935.

1936 7 ianuarie, București. Mateiu Caragiale se stinge din viață la vârsta de 51 de ani.

*

mai (aproximativ) Apare volumul de poeme Pajere, la „Cultura națională“, al cărui director era acad. Al. Rosetti. Ediția îngrijită de Marica M. Caragiale, cu o notiță bibliografică de Perpessicius și cu un portret inedit de Marcel Iancu. Apare Mateiu I. Caragiale, Opere, ediție definitivă îngrijită de Perpessicius, Fundația pentru literatură și artă, 1936 (director: acad. Al. Rosetti), cu reproduceri după stampele autorului. În materialul bibliografic, referințe despre o proiectată monografie, consacrată lui Hoditz, personalitate originală, îndrăgostită de arte, a secolului al XVIII-lea, al Rosswalde în Silezia.

1945 Apare Mateiu Caragiale, Craii de Curtea-Veche — ediție cu 14 ilustrații în culori de G. Tomaziu.

1957 Se tipărește la E.S.P.L.A. romanul Craii de Curtea-Veche.

1965 „Biblioteca pentru toți“ publică din opera lui Mateiu I. Caragiale: Pajere, Remember, Craii de Curtea-Veche și Sub pecetea tainei, ediție îngrijită, prefață și tabel cronologic de Perpessicius.

PERPESSICIUS

*

1994 Editura Fundației Culturale Române publică în colecția „Fundamente“ volumul Mateiu I. Caragiale. Opere. Volumul este înzestrat cu un studiu introductiv și cu note de Barbu Cioculescu.

1997 Editura Litera lansează în colecția „Biblioteca școlarului“ volumul selectiv de opere ale lui Mateiu I. Caragiale: Pajere, Remember, Craii de Curtea-Veche, Sub pecetea tainei, articole și studii heraldice, însemnări și note de lectură, Jurnal (1927–1935). Ediția este însoțită de un tabel cronologic și de un amplu tablou de referințe critice.